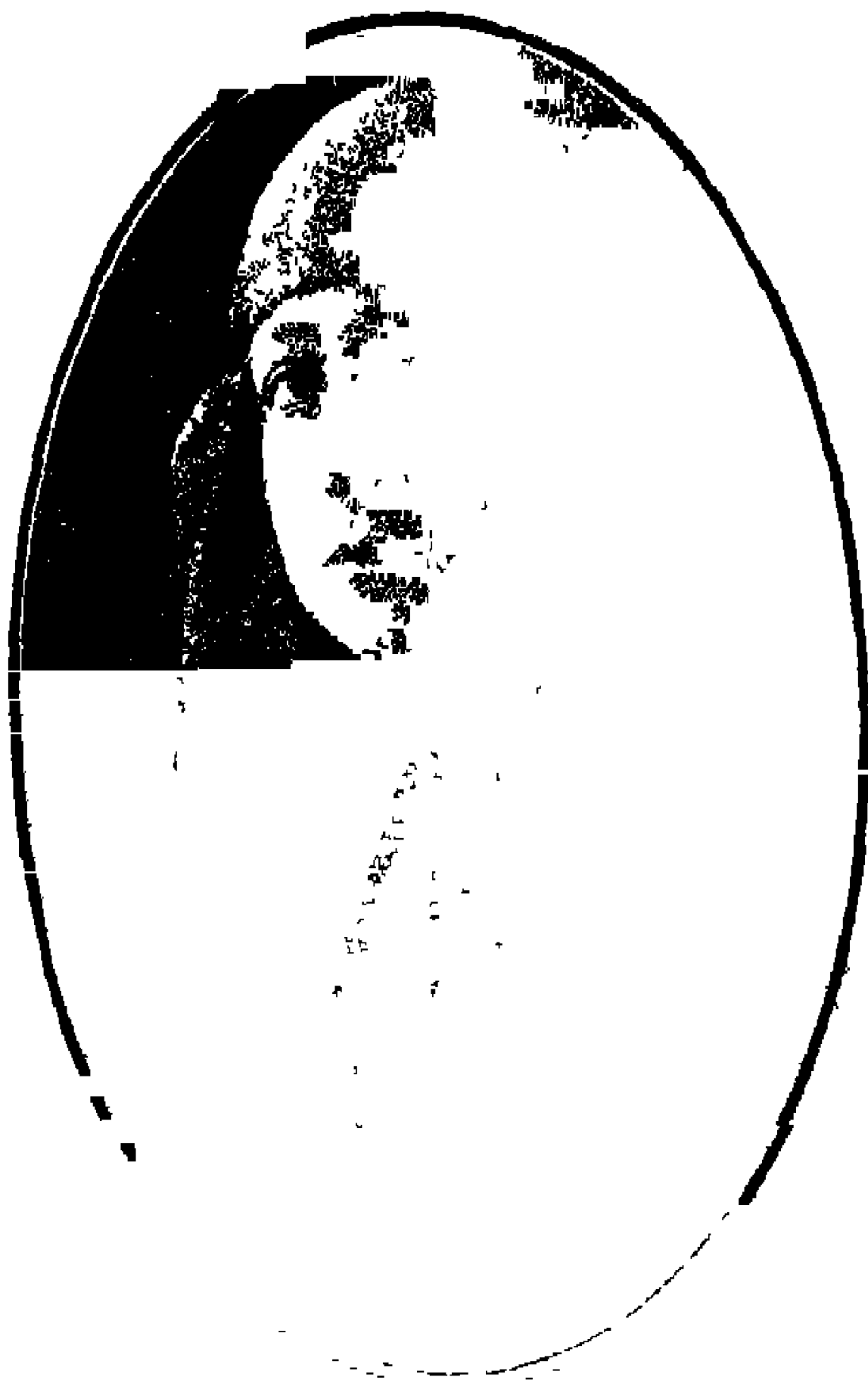

જાતશાપરવાહે

મ દી ને વા લે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૭૨૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મેળો મેળો

વિષય ૨૩૬૮ : ૧ ૧૬૮

ઝરૂરત વિધાપોઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
૨૦૦૧ની કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
મળેલ.

સાકીયા કમ્મ ન હવસ હે। મુજહે મયખાને કી
હિલ હય શીશેકા મેરા આંખ હય પયમાને કી
મોહતસિબ તુજહકે। ખબર કયા મેરે પયમાને કી
મંચ ને પીતાહું વોહ હય જોર હી મયખાને કી
આંખોં આંખોં મેં પીલાહી મેરે સાકિને મુજહે
અબ ન શીશેકી ઝરૂરત હય ન પયમાને કી
આપ પહેલુમેં ને ખયઠેં તો સંભલ કર ખયઠે
હિલે બે તાબ કે। આહત હય મચલ બને કી
બે ખુદી મેં યહી મુહ સે નિકલતા હય 'જલીલ'
શીશે આબાહ રહેં ખજેર હે। મયખાને કી
મળેલ.

ટલગજો દમમેં સબ આલામ મદીને વાલે
કયા મુબારક હે તેરા નામ મદીને વાલે;
તુને રોશન કીયા ઇસ્લામ મદીને વાલે,
મીડગજો દેહેરસે અસનામ મદીને વાલે,
તિરના લબ મેંબી હું સહકે તેરે મયખાનેકા
દેદે દેદે મુઝે એક જામ મદીને વાલે
તેરી બાતેં હે હકીકતમે ખુદાકી બાતેં
હુકમે હક હેં તેરે એહકામ મદીને વાલે,
નિત નજો જુમ કીયા કરના હે શેવા મેરા,
બખ્શવાના હે તેરા કામ મદીને વાલે,
(બાકી મળેલ સદા ૧૭ મે.)

કુબાલી.

જાત લા પરવા હય મોલા તુજકે પરવા હી નહી
 મરને વાલે મરગએ તુને તો પુછા હી નહી
 બાગે જન્નતસે નીકાલા જખકે હવ્વાને કહા
 તોબા તોબા જખ સુની આદમકી તોબા હી નહી
 ચાહ મે યુસુફ ગીરે કહેલાએ લોગોકે ગુલામ
 બીક ગએ બજારમે તુને ખરીદા હી નહી-
 ઝીકરીયા કે હલકપે તો હાય આરા ચલ ગયા
 લોગ કહેતે હંય કે મારા તુને મારા હી નહી
 પેટમે મછલીકે યુનુસ ને કહા જખ અલખમા
 કયસા બેઠા સુન રહા જયસા કે સુનતા હી નહી
 હજરતે ઐયુબકા કીઠો ને સખ તન ખા લીયા
 લોગ કહેતે હંય તમાસા ચે તમાસા હી નહી
 તસ્ત મે રખખા ગયા જખ કાટકર ચહયાકા સર
 કયસી આંખે ફેરલી ગોયા કે દેખા હી નહી
 તુરયર મુસા નખા જલવા હમારા દેખને
 જોર મહંમદસે કહા તુમસે તો પરદા હી નહી
 વાહ વાહ અશફ ક તુમને યુબ લીખી હય ગઝલ
 શાહીરો મે હય અલીતક નામ તેરા હી નહી

કવાલી—જનાખ બાહાદુરખાં.

મહબુબ મેરે યકતા ને તુ હય વોહી મયં હું -
 પરવાના સીકત કુરખાં ને તુ હય વોહી મયં હું
 અબકીશ લીઝે અઝે પીયારે ઠાલા હય નકાબે તુન
 મકનાં લી હટા દેના ને તુ હય વોહી મયં હું
 મકકાર થે મકકે કે કુકાર થે વોહ શારે
 ઇશ લામ હીયા ફયલા ને તુ હય વોહી મયં હું
 મહેરમ નઉમમત થે બકી કોઈ રહે બાઝે
 દીખલાહે ઝલક તુરી ને તુ હય વોહી મયં હું
 ને તેરી મોહબતમેં મહેબુબ મેરે મીટ બય
 મયં કિંયુના ઉસે બકસું ને તુ હય વોહી મયં હું
 હો ખાકે પાપે કુછ તો અબ હુતકરમ મવલા
 હય તુર તેરા સુખમય ને તુ હય વોહી મયં હું

કવાલી.

ઇસ લખપે ઇલાહી મેરે મરનેકી ફુઆ હો
 મયં સુનકે કહું કેસને વાલોંકા બલા હો
 મીલતે હો તો મીલ જવો ખદાહો તો ખદા હો
 હમ કોઈ ગુનેગાર હયં તુમ કોઈ ખુદા હો
 કુછ નાજ મય રન્નુસ હોતો રન્નુસ મંય લગાવટ
 કુછ સરમમે સોખી હોતો સોખીમે હયા હો
 મય અપની વફાઈ સે સખવારે જદા હું
 તુમ અપની જદાઈ સે ગીરફતારે વદા હો
 કાસીક કે કહેપાસે મહું ખત્તે ગળી હો
 કાસીકી ન સુઠીમય સુફદરકે લીખો હો

નધ કવાલી.

કાલુ બલામે મૈ ફસ ગઈરે
 અલીફ લામ ગોર મીમ કા પરહા
 પરહા હટા કર સામને આબ
 હીલમે અહાએ ઉતર ગઈ રે-કાલુ બલામે
 જલદ ખુલાલો શાહે મદીના
 ફુરકતમે તેરી મુશકીલ હૈ છતા
 હીંદમે આફે મ લુટ લઈ રે-કાલુ બલામે
 ફરફરકે તું ઇસલામ મે લાયા
 શરબતે વસલ કા જામ પીલાયા
 નામે મોહમદી હીલકે બાયા
 એસે પીયાયે મે મર ગઈ રે-કાલુ બલામે
 ઇન્ના આતએના કલકેસર
 ફસલ્લે લેરખએકા વનહર કહેકર
 ઇન્ના શાનએકા હોવલ અબતર
 કુલ હુવલ્લા પે મે મીટ ગઈ રે-કાલુ બલામે

સેર.

નારમે તુર જલવે તુમા હો ગયા.
 થાને દોજખ અમન ખુલ્લ કા હો ગયા.

મઝલે હુસેન.

ફિરદોસ હે ખજલ રૂખે' હંજરત કે સામને
 તુખા હે પસ્ત સરવે તુખુવતકે સામને
 ફેહેતા હે હુતકે શાફઝે ઉમ્મત ચેહી મુજે
 કયા હે નેરે ગુનાહ મેરી શફકતકે સામને
 યા રખ જો મેં મરૂ તો મહીને મેંહી મરૂ
 મરકહ બને તો શાહકી તુરખત કે સામને
 કટકટકે ગીર પડે હે સરે સર કાશાને ફેહર
 હંજરતકી ઝાબે તેગે જલાલતકે સામને
 મહશરમેં આસીયોંસે કહેગા ચે ફઝલે હક
 લે બાવ અઝ શાફ ઝે ઉમ્મતકે સામને
 ઉનકે કરમસે હોં તો હોં લાયક અજબ નહિ
 કમ બયાં હમ હે જીનસે શફાઅત કે સામને
 કમ એક કાહસે નહી કોહે ગુનાહ મેરે
 હંજરત તુમારે ફલઝલે રહમત કે સામને
 અદલાહ વોલી હીન મુજે હાસીલ કરે હુસેન
 ખીસતર જમાઈ' મેં કરે હંજરતકે સામને

કંવાલી.

મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુજે,
 અમે હીજર તો દેગા ન જીને મુજે,
 કાફલે વાલે સખ ગઝો મંચ હાથ મલત રેહ ગયા,
 જાં તડપતી રેહ ગઈ ઝોર હીલ મચલત રેહ ગયા,

લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે,
 મેરે મવલા બુલાવો મહીને મુઝે—૧
 રૂખીયે કીસ્મતમેં લીખી ઝેયારત યા નહિં,
 રૂખીયે રવઝેયે બુલવાતે હેં હજરત યા નહીં,
 ચેહી સોચહે બારા મહીને મુઝે,
 મેરે મવલા બુલાવો મહીને મુઝે—૨
 અય અજલ મત બાન લે યેં બાં બહોત મુશકીલમેં હે
 બાન હું રવઝેયે ચેહ અરમાન મેરે દીલમેં હે
 કોઈ દીન અબી ઝોર હે છુને મુઝે,
 મેરે મવલા બુલાવો મહીને મુઝે,—૩
 હીંદસે યા સાકીએ કવચર બુલા લીજે મુઝે,
 એક પિયાલા આમે ઝમઝમકા પીલાલીજે મુઝે,
 પડે હીજરમેં આંસુ ન પીને મુઝે,
 મેરે મવલા બુલાવો મહીને મુઝે,—૪
 આ મોહમદ મુસ્તાફા તસકીન તો કીજે મેરી,
 આતીશે કુરકતમેં જલતાહું બબર લીજે મેરી
 લગ ગયે મૌતકે આને પસીને મુઝે,
 મેરે મવલા બુલાવો મહીને મુઝે,—૫
 ફીકરે દુન્યા સેંકઠોં એક હસરતે દીદારકેય,
 મય મુસાફીર હું અકેલા તેરી મદદ દરકારકે,
 કોઈ રાહમેં છુટે ન છીને મુઝે—
 મેરે મવલા બુલાવો મહીને મુઝે—૬

માર ઠાલા ધંસ વતન ને, ઝોર હિંદુસ્તાનને,
મુશ્કિલી ને બેકસી ને શૌક ને અરમાન ને,
દીએ રંજયે રંજ સહીને મુઝે.

મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે, — ૭

આસમાં થામે ઝમીં પકડે વતન રોકા કરે,
મંચ નઠયરૂગા નઠયરૂગા ઠેઠ ચીખા કરે,
ફીચા યાદ હે મેરે નખીને મુઝે

મેરે મવલા બુલાલો મદીને, મુઝે—૮

અશકે હસરત રાત દીન આંખોસે મંઝ બરસાઈંગા,
નુર ઇન્શા અલ્લાહ આંખોસે મંચ મદીને બાઈગા,
ચેહી બવેગે લેકે સફીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૯

મઝલ.

બાતે હો કહાંએ બાને જહાં
અબી હીલ તો હમારા બરા હી નહી
અબી યોસએ લખ તો મીલાહી નહી
અબી શુનચે એ ત્રીલ તો ખીલાહી નહી
કળ તલક લલા ઝમ ખાએ ઠેઠ
ફીચ તરાહ બાનસે બાએ ઠેઠ
હસે ખાક લલા સમબાએ ઠેઠ
હસે શુત હો તો ખેરે બુલાહી નહી

કયું હસતા હૈ મેરે રોને પર
 નાસેહ ઝરા અલ્લાહ સે ઠર
 તું કયા જાને હાલતે હરદે જીગર
 તુને દીલ તો બુતોં દીયાહી નહી
 મૈને જો સવાલે વસ્ત્રે કીયા
 વો “હમ્દ” મુઝે ચે જવાબ મીલા
 તકદીરમેં તેરે લીખ્યાહી નહી
 તેરે હરદ જીગર કી કવાહી નહી

મસલામ કા ઝંડા.

મસલામ કા ઝંડા આલમમે ગડવા દીયા કમલી વાલેને
 કામેમે બુતોકે કલમએલી પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ધુંધટ જો અરને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને
 દીખલાકે જમાલ એક આલમકે તરૂપા દીયા કમલીવાલેને
 જબ ચેહરે એ અનવર કમલીસે ચમકા દીયા કમલીવાલેને
 ગોયાકે બુહારે બેપરદા દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 કયું ફીકરહો રોજે જગાહમકે ધુલબએ ગે સબ ઇશ્યાં અખતો
 જીસ વકતકે અખરે રહેમતકે બરસા દીયા કમલી વાલેને
 હે હેકે શરબે હાવતકે આરુસે મીટા કર કસરતકે.
 વો જલવાએ હકે મસ ઉમ્મતકે દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 આશકકે દીલસે પુછો ઝરા વો કહકી ફખન વો રૂખકીજીયા
 દીખલાહ કશી જોખનકી અહા તરૂપા દીયા કમલીવાને હે

કયા નીમાહેં ગુલથે સલ્લેઅલા જુસરાહસે ગુજરે શહેહુદા
 વોહ કુચભીં અપની ખુશખોસે મેહકા હીયા કમલી વાલેને
 રો રો કે કહી તો ગારૂં મે જા જાકે કહી કેહો સારો મે
 અલ્લાહસે અપની ઉમ્મતકો બખ્શવા હીયા કમલી વાલેને
 જબ બહેરે ગુનાહમે કીસ્તી ઉમ્મતકી મવલા આન પહી
 તુફાને બલાસે કીનારે તક પહોંચા હીયા કમલી વાલેને

ઉસનાહી ભજન.

મહીનેમેં મોહંમદ આયો. હીલબર સચ્ચો દીનજગાયે,
 સરવર સચ્ચો દીન જગાયો.—મહીને.

જુમ્મેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ધર જાયો,
 હાઈ હલીમા પાલના ગુલાવે હુરાયે મંગલ ગાયો;
 અબહલ્લા ધર અનંત વધાયો.—મહીને.

નબી મોહમ્મદ ચલે મેહેરાજકો ચોથે અરસપે આયો,
 ચોથે અરસપે એક શેર ખડા થા, અંગુઠી નખિસે પાયો,
 મુરત પરદેમેં હી ખાયો.—મહીને.

ઉસ પરદેમેં નબીકો બીઠાયો. અનહક લેહ બતાયો,
 આશક માથુક હોને હીલમીલખેંડે આશક માથુક મનભાયો
 નબીજી મહેરાજસે આયો.—મહીને.

નૂરકી પમડી તુરકા જામા નૂરકી સેજ બીછાયો,
 તુરકા સેહરા, નબીજીકે શીરપર, મોતીયન મેહ બરશાયો,
 નબીજી મેહરાજ સિઆયો.—મહીને.

કલમા પઠો નીત ગુર નખીકા, ઈલમે-દીન સોઢાયો,
લાઈલાહા ઇલ્હીલાહ મોહમદરસુલીલ્લાહ કલમામુખપાઠ પઠાયો
નીરોશા તેરે કલમેમે આયો--મદીને.

મઝલ "અમીર" મીનાઈ.

બસ કહી જલવે મેં હમ હો ગઝો સઝોહાઈ
જી બરકે ન દેખા થા હોને લગી રસવાઈ
કરતા હયા હમસે અય પરહા નશી કરલે
મહશર મેં તો દેખેએ તુજકો તેરે સઝોહાઈ
કિસવાસતે મુસા કી જિહતૂર પે પુરિ કી
હિખલાઈ જલક કિસને કિસકી હુવી રસઆઈ
આશિકે સોહયા કરના માઅશૂકોં પે મરનિટના
કિયા ઢળ હય લગાવટ કી ઉફરે તેરી ચતરાઈ
મારો બી જીલાઓ બી આસાન હય સળ તુમકો
આંખો મેં હલાહલ હય હોઠોં પે મસીહાઈ
કલ તક તો બને થે શેખ અબ કમું હુવે તુમ કાફિર
બનાં તેરી ઉલફત મેં કયસી હુવી રસવાઈ
મુહદ્દતસે "અમીર" ઉસકે મિલનેકી તમન્નાથી
આજ ઉસને ખુલાયા હય લેનેકો કજા આઈ

મઝલ "જલીલ."

વોહ મોહબ્બત હી નહીં જીસમે કે રસવાઈ નહો
જળ તમાશા તુમ હો કમું દુન્યા તમાશાઈ નહો

ચુપકે ચુપકે રાય તનહાઈ મેં હમ ચેહ સોંચકર
 જાન કેદું હિજર મેં પર ઉનકી રૂસવાઈ નહોં
 વોહ રાજી વાંચહા જો આઝે દેખ કર મંચ ઠર ગયા
 જાન લેનેકો દુલહન જનકે કઝા આઈ નહો
 વો મોહઅબતહી નહોં અબ વોહ ઇનાયત હી નહી
 મુજ સે માલને કી કસમ ઉસને કંહી ખાઈ નહો
 મુજકો અપની ખઝમ મે દેખાતો બોલે અઝેર સે
 કઝોન હય ઇસકો નિકાલો કેઈ સઝોહાઈ નહો
 અય 'જલીલ અબતો હોઆ હય રાતદિન હકસે ચેહી
 રંજ હો તકલીફ હો આકત હો તનહાઈ નહોં

મઝલે "જલીલ."

લીજ્યે પ્રીર હસી ગલીમ પે તબીઅત આઈ
 રહમ આયા કબી હસકો ન મુરબત આઈ
 દોનોં બિગડે રહે રૂઠે રહે બેઝાર રહે
 ચાર પહેલુ મે ન કાણુ મેં તબીયત આઈ
 હીલમે રહેતે હંચ મગર હીલમે કેઈ બાર નહી
 મસલેહત થી જો હસીનો મે નઝાકત આઈ
 મુખંદે સબ હુવે મકતાલ મેં મગર વાઝે નસીબ
 તેજ મેં હમ ન રહા જબ મેરી નવબત આઈ
 સઝેરકી શુલશને આલમ કી બોહોત હમને 'જલીલ'
 કિસી શુલસે ન મગર બુઝે મોહબત આઈ

મગલો જવદત.

તવહીદકા ડંકા આલમમે બજવાહીયા કમલી વાલેને
 જખ લાએલાહા ઇલલાહ ફરમાહીયા કમલી વાલેને
 જખચેહરએ અનવર કમલીસે અનકાહીયા કમલી વાલેને
 ઘનધોર ઘટામે સુરજકે શરમાહીયા કમલી વાલેને
 દિલ એસે રગીલેકે સહકે ચોર જાં એસે હટી લેકે કુરખાં
 હઠ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકે બખશાવા હીયા કમલી વાલેને
 બનઠનકે ચલે મેરાજ કી શખ વલ્લેલ છબથી ઉસપે ગઝબ
 જજતકે હુરો ગીલમાં કે શરમા હીયા કમલી વાલેને
 બુલફોંકી મહકને મસ્ત કીયા ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના
 હરતરહકી બાંકી અદાઓંસે લુટવાહીયા કમલી વાલેને
 પીપીકે પેચાલે કવસરકે લુટીગે મજે જી હર બરકે
 ઇજા આત્યના કલકવસર ફરમાહીયા કમલી વાલેને
 વોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કીસ નાઝમે હકને સરપે ધરી
 સખ ઝરકે હોશાલે વાલોંકે શરમાહીયા કમલી વાલેને
 જખ હકકી તરફસે ઉમ્મતકે મેરાજકી શખ ઇનઆમ મીલા
 ખુશહોકે હામન કમલીકા ફેલાહીયા કમલી વાલેને
 ખુશકી મેં તરી પેહા કરહી હરશાખ હરી પેહા કરહી
 મેંહ બાગે જહાંમે રહમતકા બરસાહીયા કમલી વાલેને
 ગયે અશપે કુખ્ર હુવા હાસીલ અલ્લાહસે જાકે હુવે વાસીલ
 કયા બને ખુદાકે જાકર કયા સમજાહીયા કમલી વાલેને
 ઇસ્લામ મીલા ઇમાન મીલા પડનેકે ત્રીએ કુરઆન મીલા
 જવાતકે જો કુચ્છ લીલવાનાયા દીલવાહીયા કમલી વાલેને

૧૩

ચેન લેને નહિં દેતી હે તેરે આશિકકે,
યાદ તેરી સહરૌ શામ મહીને વાલે,
બડી ઉમ્મીદસે લિખખી હે ગઝલ મિરઝાને,
ઘરકેઃ ફિલવાઠેઃ કુછ ઇનઆમ મહીને વાલે.

મઝલ ક

જળ લખપે તેરે રંગે મીસ્ત્રી જલવા નુમા હો
તળ ચશમચે હેવાંપે નમુદાર ઘટા હો
અકસે રૂપે દીલદાર વહીં હોવે નુમાયા
જુ આઈના કુછ દીલમેં અઝર અપને સફા હો
જળ ખોલતે હો કાકુલે પેચાકે તુમ અંપને
તળ સરપે મેરે એક નહ લાતે બલા હો
બોસા બે તલળ મેને કીયા ઉસસે તો દુહી
જુબલાકે લગા કેહનેકે ચલ યહાંસે હવા હો
જળ ઉસકે તું પામાલ કરે યું તો પ્રીર એ શોખ
બાંધે હુવે હાથ આકે તેરે કયું નસબા હો
મેં તુમપે દીલોબસે મેરી બન ફીદા હું
બેહકાનેસે ગેરકે ન તુમ મુઝસે ખદા હો
કહ ખાક જીએ આહ વો બિમાર બલા અળ
જીસકે કે “ઝફર” ઇસ્કકા આઝાર લગા હો

મઝલ.

હમ તુમ હોં સબે વસ્લ એકેલે તો મઝા હો
હમસે હો અદબ દુર હયા તુમસે જુદા હો

વો હઈ હય હીલમે મેરે તુમ અસ્કી દવા હો
 આ બેઠો મેરે પહેલુમેં ચોર મુજકો શકાહો
 તુ ફેરે છુરી મેરે ગલેપર તો મઝા હો
 મેં હંસકે દુવા હું મેરે કાતીલકા બલા હો
 તુમ ચોક્સે કોસો મુજે મેં દીલસે દુઆ હું
 બે મેરા યુરા ચાહે ખુદા ઉસ્કા બલા હો
 તુમ મેરે સીવા ચોર કીસી ગેરકો ચાહો
 અણાહ હરે બાગે જવાની નાહરા હો

મઝલે.

બેઠાર હો વો આહકે અસ્મેં અસર નહોં,
 ઉસ બે ખખરકો ચોર હમારી ખખર નહોં;
 ફિર દેખેં કિસ તરહસે નિકલતી હો ચાંદની,
 જલવા ફિગન વો માહ અગર બામપર નહોં ? !
 ચે રાહ વો હો ખિખરલી બટકે હમાર સાલ
 તુમઆ જનાબે ધંક ! અગર રાહબર નહોં
 હો તુલ આજ ધતની ઇલાહી શબે વિચાલ
 ચાનીકે રોજે. હશ્તસે પેહલે સહર નહોં
 અય શાહે હુસ્ન ફિર તુજે પેડચાને કિસતરહ
 દેખાથા. અસ નઝરસે અગર વો નઝર નહોં
 જલબાય બક. હુસ્નસે સબ મિસ્લે કોહો તુર
 હહદે તઝરસે હુર વો જલવા અગર નહોં
 આહોં કો રોક, અખતસે લે કામ અય અઝીઝ
 બેઠાર નીંહસે વો કહીં કિતનાગર નહોં

મઝલ.

મોસમભી હે બાદલભી હે, સાગરભી સુ ખુભી,
 પી આજતો, અય યાર. મેરે સાથસે તુભી;
 સબ દેગે શહાદત યે મેરે ખુનકે છીઃ,
 ટપકેગા તેરી તેગ,સે મેહશરમે હુહુભી;
 શુલશનમે ભી હમકે ન કેઠં શુલ નઝર આયા,
 ખ્યાસે રહે તકદીરસે હમતો લમેબુભી;
 મલકરતો ઝરા દેખિયે ખુને દિલે આશિક,
 રંજ લાગેઆ હાથોમે દિના બનકે હુહુભી;
 “ ઇસહાક ” નહો બોલપે કયુ મેરા મૂકદ્દર ?
 સુરતભી પસંત આઇ હે ઉન્કે, મેરી ખુભી

મઝલ.

તવહીદકે ઉસ્કી આલમમેં મનવાહીયા કમલી વાલેને
 કાફિરકી ઝખાંસે ઇલ્લાહ પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ગુલ્શાંકી લપટસે આલમકે મેહકાહીયા કમલી વાલેને
 એક સાંપસા દિલપર આશિક કે લેહરાહીયા કમલી વાલેને
 સરમસતહુવા સરકે કટવાકર કહીં દારપે અડ મન્સુર બના
 એક બમ હકીકતકા છુસ્કે પિલવાહીયા કમલી વાલેને
 ઉમ્મતપે તસદુક કરતા હું મેં અપને નવસોકે દોનો
 મેઅરાજકી શબ બાકર હકેસે ફરમાહીયા કમલી વાલેને
 બે બોલથે ઉસ્કે બોલહીયે બે પેચ પડેથે બોલહીયે
 ઉલખનકે દિલોકી હમબરમે સુલખાહીયા કમલી વાલેને
 સબબાદાઇનાયત હય ઉસ્કી સબબાદા કરમ હય ઉસ્કા
 હાજત ન કસીકી મુજકે રહી ઇતનાહીયા કમલી વાલેને

ગુજરાતી હરફેમેં ઓર ઉર્દુ અબ્જાનમેં.

જ'મનામા હઝરતઅલી	૦-૫-૦	કિસ્સા કાલીમેરી	૦-૧-૦
જ'મનામા જતુન કા	૦-૫-૦	કિસ્સા શાહેરમ ખડા	૦ ૩-૦
આદમ શીલ હઠીસ	૦-૧૨-૦	કિસ્સા ખલીફા હાફિઝશીહ	૦-૪-૦
મોહુદે જ્ઞાને ખુદા	૦-૬-૦	કિસ્સા જહેરે હસક	૦-૬-૦
મોહુદે મુલજર જન્નત	૦-૬-૦	કિસ્સા ફરેખે હસક	૦-૪-૦
મોહુદે રિવાયત ખીસમીલ્લા	૦-૨-૦	મજમુએ કબ્જાલી	૦-૧૨-૦
રીમાએ જન્નત	૦-૪-૦	તોફએ કબ્જાલી	૦-૪-૦
કરામતે મહેબુબે સુખહાની	૦-૨-૦	જોહરે મહેશીલ	૦-૬-૦
ચહીદે કરખલા	૦-૬-૦	પરસતાને કબ્જાલી	૦-૬-૦
કુન્જતુલ હસલામ	૦-૨-૦	શેરોફા ખજના	૦-૬-૦
સખાવત નામા	૦-૨-૦	કબ્જાલકા મહેશીલ	૦-૪-૦
સહાહત નામા	૦-૨-૦	હિતી જવાની નોવેલ	૦-૧૦-૦
કિસ્સા મુલસનોખર	૦-૬-૦	યુસુફ દીલખારા	૦-૧૦-૦
કિસ્સા નાજની પઠાન	૦-૨-૦	માલનકી ભેટી	૦-૮-૦
તુરે હસલામ નાટક	૦-૧૦-૦	કમસીન બીબી	૦-૬-૦
જ્ઞાને હસલામ	૦-૮-૦	પીયારીકા ખાશીક	૦-૩-૦
જોહરે હસલામ	૦-૮-૦	પુદાને છન્દગી	૦-૮-૦
હસીન કાતીલ	૦-૮-૦	કાતીલકા કાતીલ	૦-૮-૦
મુન્દર સલા	૦-૩-૦	ફરેખે ફુરન	૦-૬-૦
તારા ખુરશીદ	૦-૩-૦	અમેરીકન ડાકુ	૦-૮-૦
શ્રીમતી મંજરી	૦-૮-૦	મહબુબએ શામ	૦-૮-૦
ખુની શેરની	૦-૮-૦	હસીન નાજનીન	૦-૮-૦

હસકે અલાવા મઝલ-કબ્જાલી નાટક-નાવેલ-ક્રીસેબી મીલ સકતે હવે જો આડર આનેપર ફોરન બજારીએ વી.પી. રવાના કરી જતી હવે, એક. રૂપીએસે કમકી કીતાબોંકે લીયે પોષ્ટકી ટીકીટ રવાના કરીજાએ.

પબ્લીસર:-ઉસમાન મહંમદ, એડીટર હંટર પંચ.

માલેક :-હંટર બુક ડીપો, પીલાહાઈસ, મુંબઈ, નં. ૭.

પ્રિન્ટર:-મહમદ અબ્દુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,
સુલ્તાન મેન્શન કુંગરી, મુંબઈ, નં. ૯.

અઝલ.

માથુક હો આશીકે સતારે કે લીયે હો.
 તીરે નીમા હે નાઝ ચલાનેકે લીયે હો.
 મેલુમે ખતા પુન બહાનેકે લીયે હો.
 ઝોર આતશ દુરકતકે બજાનેકે લીયે હો.
 હમ ચાહને વાલોકે બહાનેકે લીયે હો.
 માથુક હો આશીકે સતારે લીયે હો.
 નઝારે કીસી તરહે મય સસર નહી હોતે
 મહેમાન કીસી રોઝ મેરે ઘર નહી હોતે,
 માથુક મગર અવસે સીતમગર નહી હોતે
 મુઝપર જે સીતમ હમ વો કીસીપર નહી હોતે.
 તુમ મેરે નહીં સારે ઝમાનેકે લીયે હો.
 હમ હીલમે કે તુને નીમાહે નાઝ ચુભોયા.
 યેસ ચહે કે આરામસે શીરવો નહીં સોયા
 બહારે મમે ઉલાફતમે આશીકેકે કુભોયા
 તુમ હોસ્ત હુમે હસકે હસે જનસે ખે.યા
 ઇન્સાનકે મીટીમે મીલાનેકે લીયો હો
 મરજેએ વો હમતોડકે તુમ હસપે ખફા હો
 ઝીંહા હો અમર શીર નીમહે લુફસે રખો
 બરહમ હો જે શીરાબએ હસ્તી તો સંવારો
 મરજી યે તુમારી હમ હસે ચાહો ખીમાડો.
 ખીવડી હુમ તકદીર બનાને કે લીયે હો
 મર-હો હસીનેંપે ચે આદત નહીં અઝઝી

પ્રિન્ટર—મહમદ અબદુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,
 સુલ્તાન મેન્શન કુંગરી, મુંબઈ, નં. ૬.

પબ્લીશર:—હિસમાન મહુમદ, એડીટર હંટરપંચ.

માલિક:—હંટર બુક ડીપો, પીનાહાજીસ, મુંબઈ, નં. ૭

